Dosarul nr. 2-7916/2023

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

29 septembrie 2023 mun. Chișinău

Judecătorul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru – Petru Harmaniuc, judecând în procedura de examinare a cererilor cu valoare redusă cauza civilă intentată la acțiunea depusă de avocatul Vitalie Russu în interesele lui Piotr ***** împotriva lui Valeriu ***** cu privire la încasarea sumei și compensarea cheltuielilor de judecată –

a c o n s t a t a t :

Prin mandatul nr.1668726 din 23 martie 2023 avocatul Vitalie Russu a fost împuternicit de Piotr ***** să-i reprezinte interesele în instanțele de judecată cu dreptul de a semna și depune cererea de chemare în judecată.

La 21 aprilie 2023, avocatul Vitalie Russu a depus în interesele lui Piotr ***** cerere de chemare în judecată împotriva lui Valeriu ***** cu privire la încasarea sumei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată avocatul Vitalie Russu a relevat că, la 10 iunie 2017 reclamantul Piotr ***** a acordat cu împrumut lui Valeriu ***** suma de 5 000 dolari SUA, cu scadența la 10 august 2017, fiind întocmit în formă scrisă o recipisă întru evitarea în viitor a divergenților, dar și posibilitatea probării sumei împrumutate.

Menționează că actul juridic a fost semnat personal de către pârât, nefiind influențat de terțe persoane și care a stabilit condițiile stipulate în act.

Remarcă faptul că din momentul transmiterii banilor, pârâtul și-a executat parțial obligațiile restituind doar suma de 1500 dolari SUA. Potrivit recipisei, pârâtul și-a asumat obligația față de reclamant de a rambursa suma de 3 500 dolari până la 01 septembrie 2020.

Susține că întru soluționarea litigiului pe cale amiabilă, reclamantul a apelat telefonic pârâtul, iar ulterior a expediat în adresa de domiciliu a acestuia somație, prin care a solicitat onorarea obligațiilor, prin restituirea sumei împrumutate, însă din motive necunoscute pârâtul nu a întreprins nici o măsură pentru a rambursa datoria, dar din contra a ignorat toate solicitările.

Astfel, avocatul Vitalie Russu solicită încasarea de la Valeriu ***** în beneficiul lui Piotr ***** datoria în sumă de 3 500 dolari SUA, conform cursului BNM la momentul emiterii hotărârii judecătorești, a dobânzii de întârziere în mărime de 1 607 dolari, penalității în mărime de 630 dolari, cheltuielile de asistență juridică în mărime de 6 000 lei și a taxei de stat în mărime de 3 274 lei.

În conformitate cu art. 276^2 alin. (1) Codul de procedură civilă, dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depăşeşte 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanţei, fără a se lua în considerare dobânzile, penalităţile, cheltuielile de judecată şi alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă.

În conformitate cu art. 276^3 alin. (3) Codul de procedură civilă, în termen de 30 de zile de la comunicarea cererii de chemare în judecată şi a înscrisurilor anexate, inclusiv în cazul comunicării prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, pîrîtul prezintă instanţei judecătoreşti şi reclamantului o referinţă, precum şi copii de pe înscrisurile necesare.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 26 aprilie 2023, s-a primit în procedura de examinare ca cerere cu valoare redusă cererea de chemare în judecată ținând cont că suma datoriei solicitate nu depășește 10 salarii medii pe economie, fără a lua în considerație penalitatea solicitată și cheltuielile de judecată și s-a acordat pârâtului Valeriu ***** termen de 30 zile pentru depunerea referinței, precum și copii de pe înscrisurile necesare (f.d. 16).

Prin avizul de recepție DS8005120099AS se confirmă că, la 15 mai 2023 Valeriu ***** a recepționat copia încheierilor din 26 aprilie 2023 și cererii de chemare în judecată cu înscrisurile anexate (f. d. 21).

În conformitate cu art. 276^4 alin. (2) Codul de procedură civil, dacă, după ce i s-au comunicat cererea de chemare în judecată şi înscrisurile anexate, pîrîtul nu depune referinţă, soluționarea cererii se face în baza materialelor anexate la dosar.

Având în vedere că pârâtul Valeriu ***** nu a depus referință în termenul acordat, judecătorul a examinat cauza în baza materialelor anexate la dosar în conformitate cu art. 276^4 alin. (2) Codul de procedură civilă.

Examinând în procedură scrisă cererea de chemare în judecată și materialele dosarului în raport cu prevederile legale pertinente, judecătorul consideră necesar de a admite parțial acțiunea, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 130 alin. (1) Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În conformitate cu art. 240 alin. (1) Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii și admisibilitatea acțiunii.

În conformitate cu art. 239 Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

Art. 276^4 Codul de procedură civilă stabilește că, instanța soluționează cauza și adoptă dispozitivul hotărârii într-un termen de cel mult 6 luni de la data depunerii cererii. Dacă, după ce i s-au comunicat cererea de chemare în judecată și înscrisurile anexate, pârâtul nu depune referință, soluționarea cererii se face în baza materialelor anexate la dosar. Hotărârea judecătorească adoptată se publică pe pagina web a instanței judecătorești și se comunică participanților la proces, inclusiv prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor. Hotărârea judecătorească poate fi atacată cu apel, care se examinează în condițiile prezentului cod.

Din suportul probatoriu anexat la materialele cauzei se deduce că, Piotr ***** în baza contractului de împrumut din 10 iunie 2017 (recipisă) a acordat lui Valeriu ***** împrumut în sumă de 5 000 dolari SUA, iar ultimul s-a obligat să restituie împrumutul până la 10 august 2017 (f.d.9).

Ulterior, Valeriu ***** prin recipisa din 05 mai 2020 s-a obligat să achite lui Piotr ***** suma rămasă de 3 500 dolari SUA până la 01 septembrie 2020, iar în caz de nerespectare a condițiilor menționate va achita penalitate în mărime de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere (f.d.10).

Prin avizul de recepție DA8001267386AR se confirmă că Valeriu ***** a recepționat somația lui Piotr ***** privind rambursarea împrumutului la 06 aprilie 2023 (f.d.11-12).

Conform art. 7 alin. (1) Codul civil, legea civilă nu are caracter retroactiv. Ea nu modifică şi nici nu suprimă condiţiile de constituire a unei situaţii juridice constituite anterior, nici condiţiile de stingere a unei situaţii juridice stinse anterior. De asemenea, legea nouă nu modifică şi nu desfiinţează efectele deja produse ale unei situaţii juridice stinse sau în curs de realizare.

Raporturile juridice între părți s-au născut în baza recipisei din 10 iunie 2017, reconfirmată prin recipisa din 05 mai 2020 fiind aplicabile prevederile Codului civil în redacția până la 01.03.2019.

Conform art. 8 alin. (1) Cod civil (în redacția de până la modificările operate la 01 martie 2019), drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deși nu sânt prevăzute de lege, dau naștere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile generale şi de la sensul legislaţiei civile, iar potrivit alin.(2) lit. a) al aceluiași articol, drepturile şi obligaţiile civile apar din contracte şi din alte acte juridice.

În temeiul art. 9 alin.(1) Cod civil (în redacția de până la modificările operate la 01 martie 2019), persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile şi să își execute obligaţiile cu bunăcredinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă până la proba contrară, iar în conformitate cu alin. (2), neexercitarea de către persoanele fizice şi juridice a drepturilor civile ce le revin nu duce la stingerea acestora, cu excepţia cazurilor prevăzute de lege.

Conform art. 512 alin.(1) Cod civil (în redacția de până la modificările operate la 01 martie 2019), în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute.

În temeiul art. 514 Cod civil (în redacția de până la modificările operate la 01 martie 2019), obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

Art. 572 alin. (1) şi (2) Cod civil (în redacția de până la modificările operate la 01 martie 2019), prevede că temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii.

Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

Așadar, Piotr ***** a transmis cu titlu de împrumut lui Valeriu ***** suma de 5 000 dolari SUA, rambursată parțial în sumă de 1 500 dolari SUA, restanța fiind în sumă de 3 500 lei ce urma a fi restituită integral până la 01 septembrie 2020, fapt confirmat prin recipisele din 10 iunie 2017 și 05 mai 2020.

Conform dispozițiilor art. 668 alin.(1) Cod civil (în redacția de până la 1 martie 2019), contractul încheiat legal obligă părțile nu numai la ceea ce au stipulat expres, dar şi la tot ceea ce rezultă din natura lui în conformitate cu legea, cu uzanțele sau cu principiile echității.

Conform art.867 alin.(l) Codul civil (în redacția de până la 01.03.2019), prin contractul de împrumut o parte (împrumutător) se obligă să dea în proprietate celeilalte părți (împrumutatul) bani sau alte bunuri fungibile, iar aceasta se obligă să restituie banii în aceeaşi sumă sau bunuri de acelaşi gen, calitate şi cantitate la expirarea termenului pentru care i-au fost date.

Articolul 871 alin.(1), (3) și (4) din același Cod prevede că împrumutatul trebuie să restituie împrumutul în termenul şi în modul stabilit în contract. Dacă nu au fost stabilite dobînzi, el are dreptul să restituie împrumutul şi pînă la expirarea termenului.

În cazul în care a împrumutat o sumă de bani, împrumutatul are obligaţia de a restitui suma nominală primită fără a ţine cont de variaţiile valorii numerarului.

Dacă în contractul de împrumut nu este stabilit nici termenul de restituire, nici termenul de preaviz, împrumutul trebuie restituit în decursul a 30 de zile de la data la care împrumutatul a primit cererea de restituire.

Din sensul normelor enunțate rezultă că contractul de împrumut reprezintă o înțelegere (acord) conform căreia împrumutătorul se obligă să dea în proprietate împrumutatului bani sau alte bunuri fungibile, iar ultimul se obligă să restituie aceiaşi sumă de bani sau bunuri de același gen, calitate sau cantitate. Contractul de împrumut impune condiția ca în cazul împrumuturilor băneşti predarea cu titlu de împrumut în vederea încheierii contractului să fie efectuată în aşa mod încât împrumutatul să poată dispune de sumele împrumutate din momentul acordării împrumutului. Prin urmare, deoarece contractul este translativ de proprietate, atât împrumutătorul, cât și împrumutatul, trebuie să aibă capacitatea să îndeplinească condiţiile cerute de lege pentru actele de dispoziţie şi capacitatea de a încheia astfel de acte.

În acest sens judecătorul reține, că din momentul primirii de către pârâtul Valeriu ***** a sumei de 5 000 dolari SUA, între părțile litigante a fost încheiat contract de împrumut în formă scrisă. Or, înscrisul (recipisa din 10.06.2017) prezentată şi anexată la dosar, denotă faptul că Piotr ***** a transmis, iar Valeriu ***** a primit suma de bani de 5 000 dolari SUA cu titlu de împrumut, iar prin recipisa din 05 mai 2020 a reconfirmat datoria rămasă la împrumutul acordat în sumă de 3 500 dolari SUA.

În acest context, instanța de judecată indică, că reieșind din prevederile capitolului VII, care reglementează împrumutul, este cert că Codul civil nu conține reguli speciale cu privire la forma contractului de împrumut, urmând să fie respectate regulile generale referitoare la forma convenției, adică prevederile art. 210 renumerotat în art.321 și art. 211 renumerotat în art.322 din Codul civil, conform cărora trebuie să fie încheiate în scris actele juridice dintre persoanele juridice, dintre persoanele juridice şi persoanele fizice şi dintre persoanele fizice dacă valoarea obiectului actului juridic depăşeşte 1000 de lei, iar în cazurile prevăzute de lege, indiferent de valoarea obiectului. Nerespectarea formei scrise a actului juridic face să decadă părţile din dreptul de a cere, în caz de litigiu, proba cu martori pentru dovedirea actului juridic.

Prin urmare, la caz se constată că, pârâtul Valeriu ***** nu și-a onorat obligațiile asumate și nu a rambursat împrumutul restant în sumă de 3 500 dolari SUA în termen de până la 01.09.2020.

Or în conformitate cu art.118 alin.(1) Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Astfel, dat fiind că Valeriu ***** nu a executat integral obligațiile asumate prin recipisa din 10 iunie 2017, reconfirmată prin recipisa din 05 mai 2020, judecătorul consideră necesar de a admite pretenția privind încasarea de la pârât în beneficiul reclamantului suma restantă a împrumutului în mărime de 3 500 dolari SUA.

Conform art. 602 alin. (1) și (2) Codul civil (în redacția de până la 01.03.2019), în cazul în care nu execută obligația, debitorul este ținut să-l despăgubească pe creditor pentru prejudiciul cauzat astfel dacă nu dovedește că neexecutarea obligației nu-i este imputabilă.

Neexecutarea include orice încălcare a obligațiilor, inclusiv executarea necorespunzătoare sau tardivă.

Articolul art. 619 alin. (1) și (2) Codul civil (în redacția de până la 01.03.2019) stabilește că obligațiilor pecuniare li se aplică dobânzi pe perioada întârzierii. Dobânda de întârziere reprezintă 5% peste rata dobânzii prevăzută la art. 585 dacă legea sau contractul nu prevede altfel. Este admisă proba unui prejudiciu mai redus.

În cazul actelor juridice la care nu participă consumatorul, dobânda este de 9% peste rata dobânzii prevăzută la art. 585 dacă legea sau contractul nu prevede altfel. Nu este admisă proba unui prejudiciu mai redus.

Aceleași prevederi se conțin și în art. 942 alin.(1) și (2) Codul civil republicat în Monitorul Oficial al R. Moldova nr. 66-75 și se aplică începând cu 01.03.2019 obligațiilor izvorâte înainte de 01.03.2019 conform art.38 secțiunea 4 Legea privind modernizarea Codului civil și modificarea unor acte legislative nr.133 din 15.11.2018.

Judecătorul relevă că obligațiile ce rezultă din contractul de împrumut din 10 iunie 2017, reconfirmată prin recipisa din 05 mai 2020 sunt pecuniare și pârâtul trebuie să achite reclamantului dobânda de întârziere conform art.619 renumerotat în art.942 Codul civil pentru perioada 02.09.2020-19.04.2023 în sumă de 1 607,22 dolari SUA.

Totodată, articolul 947 alin.(1) – (3) Codul civil prevede că, clauza penală este o prevedere contractuală prin care părţile evaluează anticipat prejudiciul, stipulînd că debitorul, în cazul neexecutării obligaţiei, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun (penalitate).

Prin clauză penală se poate garanta numai o creanţă valabilă.

Penalitatea poate fi stipulată în mărime fixă sau sub forma unei cote din valoarea obligaţiei garantate prin clauza penală sau a părţii neexecutate, inclusiv sub forma unei dobînzi de întîrziere.

Prin recipisa din 05 mai 2020 Valeriu ***** s-a obligat în caz de nerestituire a împrumutului de 3 500 dolari SUA până la 01.09.2020 va achita penalitate de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere.

Dat fiind faptul că Valeriu ***** nu a rambursat în termen datoria la împrumut, a executat necorespunzător obligațiile contractuale, acesta urmează să achite reclamantului și penalitate în sumă de 630 dolari SUA.

În conformitate cu art. 82, art. 90 lit. c), h) și i) Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a cauzei.

Din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte cheltuielile de înştiinţare şi chemare a părţilor în judecată, cheltuielile de executare a actelor judiciare și cheltuielile de asistenţă juridică.

În conformitate cu art. 94 alin. (1) Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Articolul 96 alin.(1) şi (1^1) Codul de procedură civilă prevede că instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile.

Cheltuielile menţionate la alin.(1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Prin ordinul de plată nr. 11853123 din 19 aprilie 2023 se confirmă că Piotr ***** a achitat taxa de stat la depunerea acţiunii în mărime de 3 274 lei conform art. 3 alin. (1) lit. a) Legea taxei de stat nr. 1216-XII din 03.12.1992 (f.d. 3).

Reclamantul Piotr ***** în procesul civil a fost reprezentată de avocatul Vitalie Russu, fapt confirmat prin mandatul avocațial nr. 1668726 din 23 martie 2023 (f.d. 2).

Prin ordinul de plată QL 647566 din 23 martie 2023 se confirmă că Piotr ***** a achitat

C.A. „Russu Vitalie” onorariu pentru serviciile de asistență juridică în sumă de 6 000 lei (f.d.4).

Judecătorul reține că cererea de chemare în judecată s-a examinat în procedură scrisă, în baza materialelor din dosar, iar activitatea avocatului Vitalie Russu s-a limitat doar la întocmirea și depunerea acțiunii, certificarea înscrisurilor.

La determinarea corectă a cuantumului cheltuielilor de asistență juridică, judecătorul va ține cont de: complexitatea cauzei; noutatea și dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speță; aportul avocatului la soluționarea cauzei; timpul și munca depusă de avocat; aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistența (cunoștințe tehnice speciale, cunoașterea profundă a unor reglementări de profil, cunoașterea limbilor străine, a altor procedee de comunicare cu clienți specifici etc.); faptul în ce măsură munca avocatului în cauza respectivă îi limitează capacitatea de a lucra în alte dosare; rezultatul obținut; restricțiile de timp impuse de client și de circumstanțele cauzei; natura și durata relației dintre avocat și client; experiența, reputația și abilitatea avocatului; justificarea și ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză; suma despăgubirilor pretinse/obținute în cauză; alți factori, la discreția instanței.

Deși reclamantul Piotr ***** prin intermediul reprezentantului său a solicitat încasarea sumei de 6 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, nu a fost prezentat în susținerea pretenției respective un raport detaliat a actelor/acțiunilor efectuate de avocat și a timpului acordat acestora (cu tariful și orarul) care să confirme efectuarea acțiunilor în cuantumul respectiv.

Așadar, reieșind din volumul de asistență acordat, judecătorul consideră că pârâtul Valeriu ***** urmează să compenseze reclamantului Piotr ***** taxa de stat achitată la depunerea acțiunii în mărime de 3 274 lei, precum și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 2 000 lei, care reprezintă un cuantum real, necesar și rezonabil, ținând cont de importanța cazului pentru reclamant, aportul avocatului la soluționarea cauzei, timpul și munca depusă, complexitatea cauzei, durata soluționării litigiului.

Astfel, din considerentele menționate, judecătorul concluzionează în privința admiterii parţiale a acţiunii şi încasarea de la Valeriu ***** în beneficiul lui Piotr ***** a sumei de 3 500 dolari SUA cu titlu de datorie rezultată din contractul de împrumut, materializat prin recipisa din 10 iunie 2017, reconfirmată prin recipisa din 05 mai 2020, sumei de 1 607 dolari SUA cu titlu de dobîndă de întîrziere, sumei de 630 dolari SUA cu titlu de penalitate, precum și cheltuielilor de judecată compuse din suma de 3 274 lei cu titlu de cheltuieli de judecată pentru achitarea taxei de stat, suma de 2 000 lei cu titlu de cheltuieli de judecată pentru asistență juridică, iar în rest, pretenția de compensare a excedentului cheltuielilor de asistență juridică adjudecate prin prezenta hotărâre, se respinge ca neîntemeiată.

Totodată, din economia art. 180 alin. (3) din Codul de procedură civilă se deduce că, în cazul admiterii acţiunii, măsurile anterioare de asigurare îşi păstrează efectul pînă la executarea hotărîrii judecătoreşti.

Având în vedere că, prin încheierea din 26 aprilie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru s-a aplicat sechestru asupra mijloacelor bănești, bunurilor mobile și imobile ce aparțin cu drept de proprietate pârâtului Valeriu ***** în limita a 3 500 dolari SUA, această măsură de asigurare își va păstra efectul până la executarea hotărârii judecătorești.

În conformitate cu art. 867 din Codul civil în redacția de până la modificările operate la 01 martie 2019, art. 94, 96, 236, 238-241, 2762 -2764 și art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, judecătorul –

h o t ă r ă ș t e :

Cererea de chemare în judecată depusă de Vitalie Russu în interesele lui Piotr *****, se admite parțial.

Se încasează de la Valeriu *****, IDNP*****, domiciliat în mun. Chișinău, str. *****, nr.1, ap. 1, în beneficiul lui Piotr *****, IDNP *****, domiciliat în mun. Chișinău, or. Durlești, *****, suma de 3 500 (trei mii cinci sute) dolari SUA cu titlu de datorie rezultată din contractul de împrumut, materializat prin recipisa din 10 iunie 2017, reconfirmată prin recipisa din 05 mai 2020, suma de 1 607 (o mie șase sute șapte) dolari SUA, cu titlu de dobîndă de întîrziere, suma de 630 (șase sute treizeci) dolari SUA cu titlu de penalitate, precum și compensarea cheltuielilor de judecată compuse din suma de 3 274 (trei mii două sute șaptezeci și patru) lei cu titlu de cheltuieli de judecată pentru achitarea taxei de stat, suma de 2 000 (două mii) lei cu titlu de cheltuieli de judecată pentru asistență juridică.

În rest, pretenția de compensare a excedentului cheltuielilor de asistență juridică adjudecate prin prezenta hotărâre, se respinge ca neîntemeiată.

Măsura de asigurare a acțiunii – sechestrul asupra mijloacelor bănești, bunurilor mobile și imobile ce aparțin cu drept de proprietate pârâtului Valeriu *****, aplicat prin încheierea din 26 aprilie 2023, în limita valorii acțiunii în mărime de 3 500 (trei mii cinci sute) dolari SUA, își păstrează efectul până la executarea hotărârii judecătorești.

Hotărârea este cu drept de apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul instanței emitente.

Judecător **Petru Harmaniuc**